Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych.

Zeszyt XXXVI. — Wydany i rozesłany dnia 14 czerwca 1873.

96.

Ustawa z dnia 21 maja 1873,

o uwolnieniu od należytości dokumentów, pism i wniesień, tyczących się zapomóg z funduszu krajowego dla powiatów galicyjskich, niedostatkiem dotkniętych, tudzież o ściąganiu zaliczek zapomogowych.

Za zgodą obu izb rady państwa postanowiłem i stanowię jak następuje:

§. 1.

Wszystkie dokumenta prawne, podania i protokóły, wydane a względnie wniesione jako tyczące się zaliczek pieniężnych, które dotkniętym niedostatkiem powiatom, gminom lub członkom gmin w Galicyi, na mocy ustawy krajowej z dnia 12 lutego 1873 z pożyczki krajowej w sumie 5,200.000 zł. mają być udzielane; jakoteż odpowiednie wpisy i podania o zahipotekowanie, jeżeli ma być wyjednane zabezpieczenie hipoteczne takich zaliczek bądź to na rzecz funduszu krajowego, bądź też przy zaliczkach poszczególnym osobom pod gwarancyą powiatu lub gminy udzielanych, na rzecz powiatu lub gminy: uwalniają się od należytości stemplowych i bezpośrednich, ustawą z dnia 19 lutego 1850, 13 grudnia 1862 i 29 lutego 1864, ustanowionych.

§. 2.

Zaległe raty i odsetki od osób, zaliczkami zapomogowemi z tej pożyczki krajowej obdzielonych, będą ściągane w drodze administracyjnej za pomocą administracyjnej egzekucyi.

§. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Wykonanie tejże poruczam ministrom Moim spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 21 maja 1873.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Pretis** r. w.

97.

Ustawa z dnia 24 maja 1873,

o opłatach stęplowych w postępowaniu spornostkowem i wzywowem.

Za zgodą obu izb rady państwa postanowiłem i stanowię jak następuje:

I. O opłatach stęplowych w postępowaniu spornostkowem.

§. 1.

W postępowaniu spornostkowem (ustawa z dnia 27 kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 66) według tego jak wartość przedmiotu spornego aż do 50 zł. lub więcej nad 50 zł. wynosi, podlegają:

a) Rekursy i zażalenia nieważności stęplowi 50 ct. albo 1 zł. od pierwszego, następnie 12 ct. lub 36 ct. od każdego dalszego arkusza;

b) wszystkie inne podania stron i tychże duplikaty, tryplikaty itd., następnie duplikaty itd. wymienionych pod *a)* rekursów i zażaleń nieważności stęplowi 12 ct. lub 36 ct. od każdego arkusza;

c) wszelkie protokóły, nie wyłączając protokółu rozprawy (§. 77 wyż przytoczonej ustawy) stęplowi 12 ct. lub 36 ct. od każdego arkusza, a gdy się sporządzają zamiast podania strony, jak to ma miejsce w razie ustnego wnoszenia skarg, rekursów itd. stęplowi do takiego podania przepisanemu;

d) załączki, do podania strony lub protokółu przyłączone, włącznie z próbą pisma w §. 51 ustawy o postępowaniu spornostkowem wspomnionego, stęplowi 10 ct. albo 15 ct. od każdego arkusza, o ile takowe według ogólnych przepisów o opłatach, mianowicie podług pozycyi taryfowych 2, 20 i 21 ustawy o opłatach nie podlegają wyższej opłacie od dokumentów lub są całkiem od opłaty uwolnione;

e) odpisy treści podań (rubrów) przez strony wnoszonych stęplowi 10 ct. lub 15 ct. od każdego arkusza;

f) odpis skargi protokólarnie spisanej, mający się doręczyć pozwanemu (§. 14 ustawy o postępowaniu spornostkowem) stęplowi 25 ct. lub 36 ct. od każdego arkusza.

§. 2.

Do ugód zawartych w postępowaniu spornostkowem stosuje się pozycya taryfowa 105 ustawy z dnia 9 lutego 1850.

Intymaty ugód podlegają w miarę powyższej różnicy co do wartości przedmiotu spornego, stęplowi 50 ct. lub 1 zł. od każdego arkusza.

§. 3.

Opłata od wyroków sądów spornostkowych wynosi 50 ct., jeżeli wartość przedmiotu spornego 25 zł. nie przenosi, 1 zł. w razie wartości nad 25 zł. do 50 zł., 2 zł. 50 ct. w razie wartości nad 50 zł. do 200 zł., nakoniec 5 zł. w razie wartości nad 200 zł.

Co się tyczy uiszczenia tej opłaty od wyroków, uwaga 1 do pozycyi taryfowej 103 ustawy z dnia 13 grudnia 1862 ma zastósowanie i w postępowaniu spornostkowem z tą modyfikacyą że marki stęplowe tej opłacie odpowiadające przylepione będą wsposób przepisany przy końcu protokółu rosprawy, i po zapisaniu na nich liczby exhibitu i dnia zamknięcia rosprawy, urzędownie przestęplowane.

Jeżeli orzeczenie, od którego opłatę z góry uiszczono, nie zapada albo w skutek zażalenia nieważności w ten sposób zostaje zniesione, że na skargę ten sąd spornostkowy, do którego wniesioną została, dalszego wyroku wydać nie może, wówczas opłata uiszczona będzie zwróconą i tym końcem sąd spornostkowy w odnośnem załatwieniu wyrazi ilość opłaty od orzeczenia uiszczonej; jeżeli zaś ten sam sąd spornostkowy w miejsce zniesionego orzeczenia inne wydaje, tedy od takowego żadna dalsza nie należy się opłata.

Wygotowanie wyroku po jednym okazie dla powoda i dla pozwanego następuje bez opłaty, gdy takowe jest żądanem lub podług §. 73 ustawy o postępowaniu spornostkowem z urzędu zarządzonem zostaje; jeżeli jednak potrzeba więcej niż dwóch jednobrzmiących okazów, od każdego dalszego wygotowania wyroku, w miarę jak wartość przedmiotu spornego do 50 zł. lub więcej nad 50 zł. wynosi, należy się opłata duplikatowa 50 ct. lub 1 zł. od każdego arkusza.

§. 4.

Pobudki wyroków sądów spornostkowych wolne są od opłaty, gdy z powodu nieobecności jednej lub obu stron przy ustnem ogłoszeniu wyroku, obu stronom wraz z wyrokiem z urzędu doręczone być powinny; gdy zaś w innych przypadkach na żądanie strony zostają wygotowane, wygotowanie to, w miarę różnicy co do wartości przedmiotu spornego w §. 1 wskazanej, podlega opłacie stęplowej 50 ct. lub 1 zł. od każdego arkusza.

Pisemny układ pobudek orzeczenia, do protokółu rosprawy przyłączyć się winny, nie jest przedmiotem opłaty.

§. 5.

Jako wartość przedmiotu spornego przyjąć należy ową sumę, która w skardze albo wyłącznie albo w przypadku §. 1, punkt 2, ustawy o postępowaniu spornostkowem, jako jedno z dwojga jest żądaną, albo którą powod, według swego wyraźnego oświadczenia w skardze, jako zapłatę przyjąć jest gotów.

Odsetki i koszta, nie będące samoistnie przedmiotem skargi, nie idą w poczet.

Gdy jedną i tą samą skargą dochodzi się kilku roszczeń, wówczas suma według powyższych zasad wyrachować się mających wartości tych wszystkich roszczeń poczytuje się za wartość przedmiotu spornego, wyjąwszy gdy sędzia postanawia że rosprawa ma się toczyć oddzielnie co do poszczególnych roszczeń, w którym to przypadku wartość przedmiotu spornego oddzielonej rosprawy stanowi o tem jakie należą się opłaty.

§. 6.

Jeżeli w skutek później przez sędziego dozwolonej zmiany żądania, wartość przedmiotu spornego według §. 5 wyrachować się mająca, podwyższa się w sposobie upodstawniającym wyższą pozycyę opłaty, wówczas ta wyższa pozycya opłaty stosuje się nie tylko do wszystkich w toku rosprawy po tej zmianie skargi jeszcze przybywających opłacie podległych aktów i pism, ale nadto i znaczki stęplowe po tę chwilę do protokółu rosprawy już użyte, uzupełnione będą do kwoty, tej wyższej wartości odpowiedniej a to przez stósowne do przepisów przyniesienie i przestęplowanie potrzebnych znaczków na odnośnych arkuszach protokółu.

Na zmniejszenie wartości przedmiotu spornego przez zmianę skargi spowodowane, należy w prawdzie mieć wzgląd przy obrachowaniu stępla do aktów i pism po tej zmianie skargi następujących, jednakowoż wynagrodzenie zwrotne za stęple po chwilę zmiany skargi już użyte, nie ma miejsca.

§. 7.

Wolne są od opłaty:

a) orzeczenia nieważności, ich pobudki i wygotowy tychże, jeśliby takowe stronom wydać należało;

b) postanowienia przez sędziego spornostkowego w toku postępowania powzięte i ogłoszone, niewyłączając polecenia złożenia dokomentu i orzeczenia co do kosztów odroczenia (§§. 38, oraz 27 i 29 postępowania spornostkowego) i wtedy także gdy takie postanowienia doręczają się stronom w wygotowie pisemnym;

c) prośba o sprostowanie omyłki pisarskiej w wyroku i rozwiąz tej prośby;

d) karta przyzwania, doręczająca się powodowi w razie protokólarnego spisania skargi;

e) nadmienienie, że nakłanianie do ugody bez skutku pozostało;

f) rozwiązy rekursów.

§. 8.

Skargi ustne w myśl §. 15 ustawy o postępowaniu spornostkowem w samym protokóle rosprawy w krótkości zamieszczone, tudzież oświadczenia przez strony w toku rosprawy ustnie składane, nie wyłączając zmian skargi, przełożeń przeciw postanowieniom sędziowskim i zeznań podczas wysłuchania stron jako świadków pod przysięgą złożonych, opłacają tylko stępel do protokółu rosprawy i nie podlegają w ogóle żadnej dalszej opłacie.

Tylko wtenczas gdy takie oświadczenie lub zeznanie zawiera przyznanie długu, uznanie prawa lub stwierdzenie nastąpionego przeniesienia prawa, albo wypełnienie zobowiązania ciążącego na drugiej stronie względem oświadczającego, podpada ono pod przepisy pozycyj taryfowych 4 i 53 ustawy z dnia 9 lutego 1850, gdy następuje odstąpienie od postępowania przed zapadnięciem wyroku lub powzięciem postanowienia wstrzymującego postępowanie (§. 30 postępowania spornostkowego).

Gdy strona spor wiodąca wnosi umocowanie do protokółu w myśl §. 9 ustawy o postępowaniu spornostkowem, wówczas oprócz stępla do protokółu należy się także opłata od pełnomocnictwa podług pozycyi 111 taryfy ustawy o opłatach przypadająca.

§. 9.

Nawet wtedy gdy rosprawa przez kilka dni trwała lub po wyrzeczonem zamknięciu na nowo otwartą została, albo gdy według §. 15 ustawy o postępowaniu spornostkowem żądanie skargą objęte do protokółu rosprawy w krótkości zapisane zostało, protokół rosprawy (§. 77 ustawy o postępowaniu spornostkowem) uważa się jako jedna całość, a zatem stałemu stęplowi podług wartości przedmiotu spornego przypadającemu tylko według ilości użytych do niego arkuszy podlega.

§. 10.

Jeżeli wyrokowanie następuje co do poszczególnych części roszczenia lub co do poszczególnych roszczeń zamieszczonych w skardze spólnej, w drodze osobnych wyroków (wyroki częściowe, §. 76 ustawy o postępowaniu spornostkowem) wówczas należy uiścić od wyroku całkowitą opłatę, przypadającą podług łącznej wartości żądania, odnośnie zaś podług sumy wszystkich żądań, a to przed zapadnięciem pierwszego wyroku częściowego. Od późniejszych za to wyroków częściowych tej samej instancyi co do reszty żądania lub co do pozostałych żądań, zapadłych, nie należy się dalsza opłata.

Co do opłat od wygotowów i pobudek takich wyroków częściowych, tudzież od środków prawnych przeciw nim zakładanych, stanowi wartość roszczeń odnośnym wyrokiem częściowym rozstrzygniętych.

Opłaty od protokółów, podań, załączków itd. będących w aktach dalszej rosprawy mającej za przedmiot żądania jeszcze nie rozstrzygnięte, a względnie części roszczeń, będą obliczane podług wartości resztującego roszczenia, stanowiącego przedmiot tej rosprawy.

§. 11.

Na przypadek gdyby sędzia uznał za stósowne kilka sporów wiszących między temi samemi stronami, lub między różnymi powodami lub różnymi pozwanymi a tą samą stroną przeciwną, objąć jedną i tą samą rosprawą (§. 24 ustawy o postępowaniu spornostkowem), następujące służą zasady:

W tym przypadku celem oznaczenia stępla od protokółów i załączków w toku rosprawy sporządzanych lub pokładanych, przyjąć należy jako wartość przedmiotu spornego sumę wyrachować się winnych, podług §. 1 niniejszej ustawy, wartości wszystkich roszczeń i wzajemnych roszczeń jedną i tąż samą rosprawą objętych, jednakże stępel od protokółu, w miarę tej łącznej wartości przypadający, używać się ma tylko pojedyńczo według liczby arkuszy i wtedy także, jeżeli w przymiocie powodów lub pozwanych występuje kilka osób, które skądinąd w myśl §. 33 ustawy z dnia 9 lutego 1850, nie mogłyby uważane być za jednę osobę.

Gdyby w takim razie stósownie do §. 15 ustawy o postępowaniu spornostkowem, żądania kilku osób bez przyzwania stających a między sobą w żadnem wspólnictwie odpowiedniem §. 33 ustawy z dnia 9 lutego 1850 nie zostających, bezpośrednio do protokółu rosprawy w streszczeniu zapisane być miały, wówczas każda z tych osób powinna arkusz tego protokółu, zawierający jej żądanie, zaopatrzyć stęplem protokółowym wartości roszczenia podług §. 1 odpowiednim.

W razie przyjścia ugody do skutku, ugoda każdego w szczególności z pomiędzy spólnie rosprawiających się powodów lub pozwanych dotycząca, ewentualnie zaś dotycząca go część ugody zbiorowo zawartej, poddaną będzie z osobna postępowaniu taxalnemu podług obmowy §. 2 niniejszej ustawy.

Tak samo i opłata wyrokowa (§. 3) należy się osobno od każdego z poszczególnych wyroków, zapadających w różnych, spólnie toczących się sporach. Jeżeli zaś kilka takich sporów zostaje rozstrzygniętych jednym spólnym wyrokiem, należytość wyrokowa od niego uiszczoną będzie w takiej ilości, jaka wyrównywa sumie opłat wyrokowych, przypadających od wyrokowania w każdej z poszczególnych łącznie z innemi przewiedzionych spraw spornych.

O ile pobudki orzeczenia podlegają obowiązkowi stęplowemu, każdy poszczególny uczestnik sporu uiszcza opłatę tylko w stosunku do wartości jego własnych żądań.

Toż samo się rozumie i o stęplu do rekursów, zażaleń nieważności lub innych podań przez poszczególnego uczestnika sporu wnoszonych; jeśli takowe zostają wniesione spólnie przez kilku lub wszystkich uczestników sporu, prawidło §. 33 ustawy z dnia 9 lutego 1850 wchodzi w zastósowanie.

Też same zasady służą co do rekursów itd. ustnie wnoszonych, we względzie stępla, jaki do odnośnych protokółów ma być użyty.

§. 12.

Za urzędowy lub sądowy użytek z dokumentów, warunkowo od opłaty uwolnionych lub warunkowo mniejszej opłacie poddanych, poczytuje się pokładanie takowych dokumentów jako środków dowodowych, gdy te zostają dołączone do skargi lub do protokółu rosprawy w pierwotniku lub w odpisie a zatem takie użycie odpisu tego rodzaju dokumentów pociąga za sobą obowiązek uiszczenia, względnie zaś uzupełnienia opłaty od pierwotnika.

§. 13.

Umowa, przez którą strony zgadzają się na postępowanie spornostkowe, wtedy tylko podlega stałemu stęplowi 50 ct. od każdego arkusza, gdy w osobnym dokumencie spisaną została. Nie jest zaś przedmiotem osobnej opłaty, gdy jest zawarta w podpadającym stęplowi dokumencie czynności głównej (list przewozowy, przekaz itd.) lub dopiero przez zapisanie w streszczeniu do protokółu rosprawy stwierdzoną zostaje.

II. O opłatach stęplowych w postępowaniu wzywowem.

§. 14.

Jeżeli wartość przedmiotu spornego nie przenosi 25 zł. nakazy zapłaty w postępowaniu wzywowem (ustawa z dnia 27 kwietnia 1873, Dz. u. p, Nr. 67) podlegają opłacie 25 ct., w razie wartości nad 25 zł., ale nie nad 50 zł. opłacie 50 ct., nakoniec w razie wartości nad 50 zł. opłacie 1 zł.

Do tych opłat stosują się przepisy, zawarte w uwadze 1 do pozycyi taryfowej 103 ustawy z dnia 13 grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89) o uiszczaniu opłaty wyrokowej przy wydaniu nakazów zapłaty, a zatem powód podając skargę lub prośbę o wydanie nakazu zapłaty powinien uiścić opłatę 25 ct., 50 ct., lub 1 zł. w załączonych znaczkach stęplowych, które na okazie nakazu zapłaty, powodowi doręczyć się mającym, przylepione i tym ostatnim przepisane będą.

Wliczenie opłaty uiszczonej od nakazu zapłacenia w opłatę od późniejszego wyroku w tejże sprawie zapadłego ma miejsce według uwagi 6 do pozycyi taryfowej 103 ustawy z dnia 13 grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89), wszelako tylko wtenczas, gdy albo wierzyciel żądanie o wydanie nakazu zapłaty w skardze, wyniesionej o zapłacenie należytości, postawił (§. 19 ustawy o postępowaniu wzywowem) i wyrok, przy którego opłacie wliczenie ma nastąpić, w przedmiocie tej skargi zapadł, albo gdy w innych przypadkach ten sam sąd, który wydał nakaz zapłaty, w skutek sprzeciwu pozbawiony swej mocy, najdalej w dwóch latach po dniu nakazu zapłaty w tym samym sporze wyrok wydał.

§. 15.

Podanie o wydanie nakazu zapłaty, sprzeciw i inne podania stron, rekursy i protokóły, załączki, odpisy treści podań (rubrów), nakoniec duplikaty, tryplikaty itd., podań i rekursów podlegają także i w postępowaniu wzywowem opłatom stęplowym w §. 1 niniejszej ustawy dla postępowania spornostkowego ustanowionym.

Odpis skargi, w §. 19 ustawy o postępowaniu wzywowem nadmieniony, podlega takiemu samemu stęplowi jak sama skarga.

§. 16.

Jako wartość przedmiotu spornego przyjąć należy taką sumę, jaką wierzyciel w skardze lub w prośbie o wydanie nakazu zapłaty jako kwotę swojej należytości podał lub zamiast należytości przyjąć gotowym się oświadczył.

Jeżeli odsetki i koszta nie są samoistnie przedmiotem roszczenia nie idą tu w poczet.

Jeżeli nakaz zapłaty dotyczący kilku należytości żądany jest w jednej i tej samej prośbie, suma według powyższych zasad wyrachować się mających wartości wszystkich roszczeń, uważać się ma jako wartość przedmiotu spornego.

III. Przepisy wspólne.

§. 17.

Postępowanie wzywowe uważa się jako sporne, zatem stosuje się do niego — a także, co się samo przez się rozumi, i do postępowania spornostkowego — uwolnienie od opłat z powodu ubóstwa, w pozycyi taryfowej 75 *o*, ustawy z dnia 13 grudnia 1862 przewidziane.

§. 18.

O ile ustawa niniejsza nie stanowi wyraźnych przepisów, przepisy ogólne ustaw o opłatach także i w postępowaniu spornostkowem i wzywowem służą za skazówkę.

Mianowicie zaś obowiązują prawidła zawarte w uwagach 1, 3, 4 i 5 do pozycyi taryfowej 2 tudzież w pozycyi taryfowej 20 ustawy z dnia 9 lutego 1850 także i co do odpisów i załączków, znachodzących się w postępowaniu spornostkowem i wzywowem, a wydane przepisy o obowiązku sądów pilnowania praw skarbu pod względem opłat, mianowicie rozporządzenia z dnia 23 marca 1852 (Dz. u. p. Nr. 82), z dnia 25 lipca 1853 (Dz. u. p. Nr. 148) i z dnia 20 kwietnia 1854 (Dz. u. p. Nr. 106) również i w postępowaniu spornostkowem i wzywowem przestrzegane być mają.

§. 19.

Przepisy ustawy niniejszej zaczną obowiązywać, o ile dotyczą postępowania spornostkowego wraz z ustawą o temże postępowaniu, o ile zaś odnoszą się do postępowania wzywowego wraz z ustawą o tem ostatniem.

§. 20.

Moim ministrom sprawiedliwości i skarbu poruczone jest wykonanie niniejszej ustawy.

Wiedeń, dnia 24 maja 1873.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Glaser** r. w. **Pretis** r. w.

98.

Ustawa z dnia 24 maja 1873,

o ulgach i warunkach celem zabezpieczenia budowy kolei żelaznej parowej z Czerniowiec lub innego stosownego punktu uprzywilejowanej kolei żelaznej lwowsko-czerniowiecko-jasskiej do granicy państwa pod Nowosielicą.

Za zgodą obu izb rady państwa postanowiłem i stanowię jak następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się rząd, ażeby nadając koncesyą na kolej żelazną parową z Czerniowiec lub stosownego punktu uprzywilejowanej kolei lwowsko-czerniowiecko-jasskiej do granicy państwa pod Nowosielicą, udzielił następujące ulgi:

a) Uwolnienie od stępli i należytości przepisanych dla wszelkich kontraktów, podań i innych dokumentów tyczących się dostarczenia kapitału, jakoteż budowy i urządzenia kolei, aż do czasu otwarcia ruchu;

b) uwolnienie od stępli i należytości pierwszej emisyi akcyi i obligacyi, łącznie z kwitami tymczasowemi, jakoteż od należytości za przeniesienie własności przy wykupnie gruntów;

c) uwolnienie od podatku dochodowego, od należytości stęplowych którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku któryby w przyszłości ustawami był zaprowadzony na przeciąg najwięcej dwudziestu lat, licząc od dnia pozwolenia na budowę.

Artykuł II.

Kolej żelazna w artykule I wzmiankowana powinna być wybudowana i na użytek publiczny oddana najpóźniej w ciągu lat dwóch licząc od dnia udzielenia koncesyi.

Administracya państwa winna w odpowiedni sposób postarać się aby koncesyonaryusze poręczyli dopełnienie tego zobowiązania.

Artykuł III.

Co się tyczy połączenia kolei w artykule I wzmiankowanej z siecią kolei rosyjskich, i co się tyczy służby ruchu w stacyi spólnej zastrzega się, że w tej mierze będą ustanowione przepisy przy zawieraniu traktatu z rządem cesarsko-rosyjskim, a koncesyonaryusze winni poddać się przepisom tego traktatu i wynikającym z nich obowiązkom.

Artykuł IV.

Co się tyczy innych warunków koncesyi należy mieć na względzie ile możności przepisy ustawy z dnia 1 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 56) tyczącej się kolei północno-zachodniej austryackiej; taryfy pasażerskie zaś winny być ułożone podług przepisu koncesyi na kolej lwowsko-czerniowiecko-jasską.

Artykuł V.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrom handlu i skarbu.

Wiedeń, dnia 24 maja 1873.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Banhans** r. w. **Pretis** r. w.

99.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 31 maja 1873,

którem w zakładzie karnym dla mężczyzn w Stein n. D. wprowadza się w wykonanie zacząwszy od dnia 1 lipca 1873 ustawę z dnia 1 kwietnia 1872 o wykonywaniu kar więzienia w areszcie odosobnionym.

Na mocy §. 16 ustawy z dnia 1 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 43) o wykonywaniu kar więzienia w areszcie odosobnionym, i o ustanowieniu komisyi wykonawczych karnych, ministerstwo sprawiedliwości rozporządza, aby przepisy tej ustawy były wprowadzone w wykonanie w zakładzie karnym dla mężczyzn w Stein n. D. zacząwszy od dnia 1 lipca 1873.

Glaser r. w.

100.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 1 czerwca 1873,

o rozpoczęciu czynności urzędowych w sądzie powiatowym Gollingskim w Salzburgu.

Stosownie do rozporządzenia ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1872 (Dz. u. p. Nr. 165) przywrócony sąd powiatowy gollingski w Salzburgu rozpocznie czynności urzędowe od dnia 1 lipca 1873.

Glaser r. w.

101.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2 czerwca 1873,

o ustanowieniu szczególnych sądów spornostkowo-handlowych w Wiedniu, Pradze i Tryeście.

W wykonaniu §. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 66) rozporządzam co następuje:

W miastach Wiedniu, Pradze i Tryeście będą ustanowione szczególne sądy spornostkowo-handlowe, a mianowicie:

W Wiedniu dla okręgów sądów delegowanych miejskich dzielnicy środkowej, Leopoldsztadu, Landstrasse, Wiedenia, Mariahilf, Neubau, Jozefsztadu i Alsergrundu;

w Pradze dla okręgów sądowych delegowanych miejskich Starego i Nowego miasta tudzież Małego boku;

w Tryeście dla całego okręgu (miasta i okolicy) tamtejszego sądu delegowanego miejskiego.

Rzeczone sądy spornostkowo-handlowe rozpoczną czynności urzędowe od dnia 1 października 1873.

Glaser r. w.

102.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 6 czerwca 1873,

którem zmienia się osnowę artykułu XVIII rozporządzenia byłego ministerstwa marynarki z dnia 27 lutego 1863 (Dz. u. p. Nr. 25), tyczącego się przepisów o unikaniu przygód na morzu powstających ze zderzenia się okrętów.

W miejsce dotychczasowej osnowy artykułu XVIII przepisów rozporządzeniem byłego ministerstwa marynarki z dnia 27 lutego 1863 dla austryackiej marynarki handlowej ogłoszonych a tyczących się unikania przygód na morzu powstających ze zderzenia się okrętów, ma wejść osnowa następująca:

Jeżeli stosownie do powyższych prawideł jeden z dwóch okrętów ma się usunąć, drugi powinien bieg swój wstrzymać, atoli z uwzględnieniem przepisów artykułu następującego.

Banhans r. w.

103.

Rozdorządzenie ministerstwa skarbu z d. 7 czerwca 1873,

o przemienieniu przykomorka I klasy w Kozaczówce w Galicyi na przykomorek II klasy.

Przykomorek I klasy w Kazaczówce w Galicyi został przemieniony na przykomorek II klasy.

Pretis r. w.

104.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 8 czerwca 1873,

o ograniczeniu zakresu działania cechowni.

Przepisy, ogłoszone rozporządzeniem z dnia 30 listopada 1866 (Dz. u. p. Nr. 149) a tyczące się wykonania ustawy o ilości czystego metalu w towarach złotych i srebrnych, tudzież czuwania nad tą ustawą, zmieniają się w ten sposób, że zacząwszy od dnia 1 lipca 1873, zakres działalności cechowni co do kontroli nad zagranicznemi wyrobami ze złota i srebra zostaje zniesiony a dochodzenie ilości czystego metalu w towarach złotych i srebrnych z zagranicy sprowadzonych będzie na przyszłość zadaniem wyłącznie urzędów cechowniczych.

Pretis r. w.

105.

Rozporządzenie ministra handlu z d. 10 crzerwca 1873,

zmieniające statut organiczny wystawy powszechnej wiedeńskiej 1873 roku wydany dnia 29 września 1871.

Jego c. i k. Apostolska Mość, najwyższem postanowieniem z dnia 9 czerwca 1873 raczył najmiłościwiej zezwolić, aby w statucie organicznym wystawy powszechnej wiedeńskiej 1873 roku, wydanym dnia 29 września 1871 (Dz. u. p. Nr. 111) uczynione były następujące zmiany:

I. Dyrektorowi jeneralnemu będzie przydana do pomocy rada zawiadowcza, z urzędników rządowych złożona, mająca uczestniczyć w całym techniczno-ekonomicznym zarządzie i połączonej z nim administracyi funduszów, łącznie z zamawianiem, jakoteż kierowaniem i użyciem potrzebnych sił roboczych i z organizacyą ruchu służbowego.

II. Przy wszystkich rozporządzeniach mogących pociągnąć za sobą obrót pieniężny, dyrektor jeneralny winien porozumiewać się pierwej z radą zawiadowczą, bez której zezwolenia i podpisu wszelkie takie rozporządzenie nie miałoby skutku prawnego dla przedsiębiorstwa wystawy. Akta w sprawach wystawy, tyczące się obrotu pieniężnego powinny zatem być podpisane nietylko przez dyrektora jeneralnego lecz oraz i przez naczelnika rady administracyjnej lub jego zastępcę.

Rozporządzenia tego rodzaju są jednak ważne i wtedy, jeżeli nie są podpisane przez dyrektora jeneralnego, lecz tylko przez naczelnika rady administracyjnej i jednego z członków tejże.

III. Zarząd kredytów, ustawami z dnia 21 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 87) i z dnia 4 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 45) dla wystawy powszechnej dozwolonych, jakoteż co się tyczy przeznaczonego na to pokrycia, łącznie z funduszem gwarancyjnym, odbywać się będzie nadal w taki sam sposób, jak to jest przepisane dla wszystkich innych wydziałów, mających składać rządowi rachunki, a wszelkiemi dochodami i wydatkami odnoszącemi się do przedsiębiorstwa wystawy, będzie zawiadywała c. k. ekspozytura kasowa, ustanowiona na placu wystawy.

Do sprawowania służby rachunkowej będą przydani radzie zawiadowczej urzędnicy rachunkowi, którzy będą dostarczali potrzebnych do zarządu wykazów, i będą utrzymywali książki w sposób dotychczas w przedsiębiorstwie wystawy zaprowadzony.

IV. Statut organiczny z dnia 29 września 1871 o ile nie jest zgodny z powyższemi przepisami, wyjmuje się z mocy obowiązującej.

Banhans r. w.